OBJEKTİFTEN FIRLAYAN FIRÇA DARBELERİ

Resimlerine baktığınızda,"Fotoğraf mı, yoksa bir ressamın elinden çıkmış bir tablo mu?" diye düşünürken, biraz daha yakından baktığınızda Alyssa Monks'un eşsiz yeteneği ile kullandığı fırçasının darbelerini görüp onun dehasına bir kez daha hayran kalıyorsunuz. Amerika'da ve Avrupa'da çeşitli sergilerde eserlerini insanlarla buluşturma şansı bulan bu sıra dışı ressamı keşfettik ve kendisiyle okyanus ötesi bir röportaj gerçekleştirdik.

* **BUSE AYLAN** buse.aylan@buik.net

Farklı bir tarzınız var. Resimleriniz fotoğraf havasında ve çok inandırıcı. Bu şekilde resim yapmaya nasıl karar verdiniz? Ekstra bir eğitim aldınız mı bu tarzda resim yapabilmek için?

Resimlerimin 3x5 boyutuna sıkıştırılmış, düşük çözünürlüklü bir fotoğrafına bilgisayar ekranından baktığınız zaman fotoğraf gibi gözükebilirler ama emin olun birebir gördüğünüz zaman fotoğrafa o kadar da benzemiyorlar. Aynı anda bir fotoğraftan hem daha fazla hem de daha az gerçekçi, temsili ve illüzyonistikler. Resim yapmaya dokuz yaşımda başladım ve insan vücudu ile portresini kullanarak gerçekçi bir illüzyon yaratmak için her zaman çabalıyordum. Gençlik yıllarım boyunca her zaman resim yaptım, çizdim ve çeşitli okullarda ya da okul dışı programlarda eğitim gördüm. Boston College'da Güzel Sanatlar Bölümü'nden mezun olduktan sonra anatomik doğruluğu ve geleneksek resim tekniklerini öğrendiğim

New York Academy of Art'ta da Güzel Sanatlar üzerine master'ımı yaptım.

Su ve banyo temalarını resimlerinizde çok sık kullanmanızın sebebi nedir?
Suyu, resimlerdeki formu gizlemek amacıyla, filtre olarak, beş yıldır farklı şekillerde kullanıyorum. Çocukluğumdan beri suya özel bir ilgim vardı hatta kimse olmadan tek başıma havuza giderdim. Görsel olarak da sonsuz bir dünya… Işığın kırılması, resimleri yansıtması karmaşık ve tahmin edilemez! On beş yıl önce, suyu resmetmenin imkansız olduğunu düşünüyordum ve belki de resmetmesi zor olan bir şeye karşı bir meydan okuma diyebiliriz buna. Aynı anda hem sakin, hem yıkıcı, hem de değişken. Ayrıca resimle illüzyonlar yaratma isteğimi gerçekleştirmemi sağlıyor.

Farklı tarzlarda da resim yapıyor musunuz?
Kendimi, resimde gerçekçilik açısından beni tatmin edecek bir illüzyon yaratabilecek durumda hissettiğim zaman, o gerçekçilik kendini yorumlamaya başlıyor. Gerçekçi illüzyonu yaratmak için su, plastik, cam, buhar, vazelin, yağ, suyla karıştırılmış un gibi şeyler kullanıyorum ve böylece gerçeklik ile soyutu aynı tuvalde birleştiriyorum.

Resim yapmaya ne kadar zaman harcıyorsunuz? Sadece resimle mi ilgileniyorsunuz yoksa yaptığınız başka işler de var mı?
Haftada 60 saatimi resim yapmaya ya da resimle bir şekilde ilgilenmeye ayırıyorum. Ayrıca her hafta stüdyomda bazı öğrencilere ders veriyorum. Bunların dışında, ülkenin çeşitli yerlerinde okullarda workshop'lar ve konferanslar veriyorum. Öğretmekten çok zevk alıyorum ve öğrencilerimden ilham alıp onlardan çok şey öğreniyorum.

Size ilham veren ve sizde resim yapma isteği uyandıran nedir? Özel bir yer ya da şehir var mı?
Benimle konuşan bir sanat eserine bakmak, beni resim yapmak için çok heyecanlandırıyor. Ayrıca boyayı karıştırırken ya da onu fırçamın altında hissettiğimde çok heyecanlanıyorum. Resmi yapmak için çok düşünüyorum ve stüdyoma girdiğim zaman sanki saatlerdir oradaymışım gibi hissediyorum.

Amerika'nın çeşitli yerlerinde sergileriniz olduğunu biliyoruz. Avrupa'da da resimlerinizi sergiliyor musunuz?
Son zamanlarda Avrupa'da birkaç sergim oldu, aynı zamanda birkaç koleksiyonda da parçalarım var. Geçen bahar Almanya, Ahlen'de bulunan Kunst Museum'da "Intimacy" adında farklı sanatçılardan ve türlerden harika çalışmaların bulunduğu bir sergide yer aldım. Genel tema ise banyoydu.

Çalışmalarını beğendiğiniz favori sanatçılar kimler?
Çalışmalarıyla beni derinden etkileyen birçok isim var. Bazıları: Alex Kanevsky, Jenny Saville, Vincent Desiderio, Eric Fischl, Bo Bartlett, Emily Evileth, Betsy Eby, Nan Goldin (fotoğrafçı), Rembrandt, Vermeer, Jackson Pollock, Frank Auerbach, Gregory Crewdson (fotoğrafçı).

Gelecek için projeleriniz var mı?
Michigan'daki David Klein Gallery'de (www.dkgallery.com) açılacak olan solo sergim için resimlerimi yeni bitirdim. Farklı projeler için bitirmem gereken başka resimler de var. Daha sonra kış için stüdyoma çekilmek ve daha farklı bir yönde ilerlemek istiyorum. Şu an nasıl bir şey olacağından emin değilim ama dört gözle bekliyorum.

Tecrübelerinizi diğer insanlarla da paylaşmayı düşünüyor musunuz? Mesela çocuklar ya da yetişkinler için bir okul…
Söylediğim gibi stüdyomda dersler veriyorum ya da zaman zaman okullara workshop'lara, konferanslara gidiyorum. Kendi okulumu açmayı düşünmüyorum, öğretmeyi sevmeme rağmen. Çünkü resim yapmak için harcayabileceğim onca zamandan vazgeçemem.

Daha önce Türkiye'de bulundunuz mu? Ya da Türkiye'de de resimlerinizi sergilemek ister misiniz?
Daha önce Türkiye'ye gelmedim ama bir gün Türkiye'ye gelmek ve resimlerimi sergilemek isterim. Türk ressamları da çok merak ediyorum.

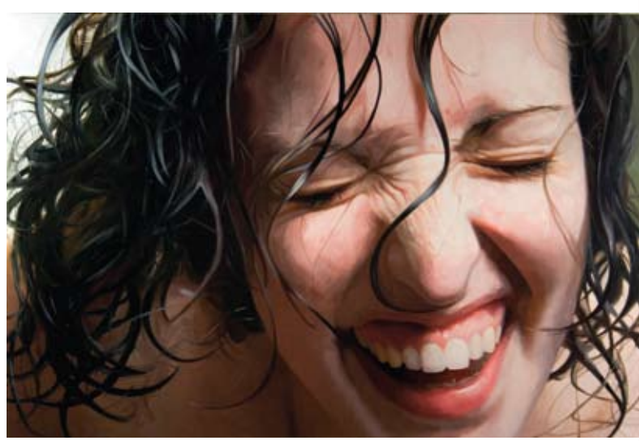

GERÇEKÇİ İLLÜZYONU YARATMAK İÇİN SU, PLASTİK, CAM BUHAR, VAZELİN, YAĞ, SUYLA KARIŞTIRILMIŞ UN GİBİ ŞEYLER KULLANIYORUM VE BÖYLECE GERÇEKLİK İLE SOYUTU AYNI TUVALDE BİRLEŞTİRİYORUM.